

כיצד יש לסמן חנייה בתשלום?

ת"צ 35006-10-20 כהן נ' עיריית פתח תקווה

לפני מספר חודשים ניתנה החלטת בית המשפט לעניינים מנהליים מרכזי בבקשה לפסיקת גמול ושכ"ט בתביעה ייצוגית שהוגשה נגד עיריית פתח תקווה בגין כך שאינה מסמנת את מקום החניה המוסדר בהתאם להוראות הדין הרלבנטי ושעל כן אינה יכולה להתנות את החניה בתשלום.

לפי סעיף 77(א)(2) בפקודת התעבורה וכתנאי לגביית אגרת חניה, על הרשויות לסמן את אזור החניה המוסדר והמותנה בתשלום בתמרוך 817 להודעת התעבורה (קביעת לוח תמרורים) תשע"א-2010 (להלן: "לוח התמרורים"). תמרוך 817 קובע כי על הרשות לסמן את מקום החניה כך: **לצבוע את שפת המדרכה בצבע כחול לסירוגין ולהציב את תמרור 439 מתחת לתמרור 626 או 627 לפי העניין**. העירייה לא סימנה את החניות בכל הסימונים ועל כן הוגשה נגדה התביעה הייצוגית.

העירייה הגישה הודעת חדילה וטענה כי פעלה לפי הדין וכי היות ומשרד התחבורה הודה בהליך קודם שנפלה טעות סופר בשתי המהדורות האחרונות של תקנות והנחיות להצבת תמרורים, 2018 – החליטה לחדול בהליך זה. עוד הבהירה העירייה, כי חוק העזר לפתח תקווה (העמדת רכב וחנייתו) תשנ"א – 1991 קובע בסעיף 3(ג): "נקבע מקום חניה מוסדר, יסמנו ראש העירייה בתמרור בהתאם להודעת התעבורה (קביעת תמרורים) התש"ל 1970- (להלן – הודעת התעבורה) או בתמרור אחר המיועד לכך על פי פקודת התעבורה או התקנות שלפיה". הודעת התעבורה (קביעת לוח תמרורים) תשע"א-2010 קובעת בסעיף 2: "דוגמאות התמרורים, סוגיהם, צורתם, צבעם, סימונם, מספריהם ומשמעותם יהיו כמפורט בלוח התמרורים". ההוראה לגבי תמרור 817 בלוח התמרורים **הייתה**: "אבני שפה צבועות לסירוגין בצבע כחול: החנייה מותרת בתשלום על הכביש שליד אבני השפה או על המדרכה על פי הוראות תמרור 439 או בצמוד ומתחת לתמרורים 626 או 627". משרד התחבורה אישר שהיתה טעות וכי זו תוקנה בשנת 2020 לאחר שהוגשה תביעה ייצוגית דומה נגד עיריית אחרות.

בית המשפט דחה את בקשת התובע לפסיקת גמול ושכ"ט וזאת בשל חוסר תום ליבו של התובע הייצוגי ובא כוחו ובהתאם לשיקולים לפסיקת גמול.

מתי תשלום תוספת פיצול לעובדי חינוך, נוער וחברה?

עע (ארצי) 32270-11-20 איילה שילוני - עיריית ירושלים

לאחרונה נדרש בית הדין הארצי לעבודה לדון בחוקית הפחתת תוספת פיצול לעובדת בעיריית ירושלים, אשר תפקידה השתנה ממדריכת חבורות רחוב לרכזת מניעת שימוש בסמים.

באותו מקרה טענה העירייה כי התוספת הופחתה לאור העובדה שהעבודה כרוכה הינה עבודה בתפקיד ניהולי ולכן אין במסגרת זכאות לתוספת פיצול. זאת לפי סעיף ח'7 להסכם הקיבוצי המיוחד לעובדי חינוך, נוער וחברה (החינוך המשלים) מיום 14.9.87 (להלן: ההסכם הקיבוצי) הקובע כי "מדריכים ועובדי קידום נוער שאינם מועסקים בתפקידי ניהול פיקוח וכו' העובדים ביום עבודה מפוצל, יהיו זכאים לפיצול עבור עבודה בפיצול בתנאי שעבודה זו היא בהתאם לקריטריונים המזכים את עובדי הדירוג האחיד בפיצול זה". העובדת טענה מאידך, כי תפקידה לא השתנה בפועל, כי לא היו לה כפיפים וכי עבודתה לא נכנסת תחת ההגדרה תפקיד ניהולי.

בית הדין האזורי דחה את התביעה ואולם בית הדין הארצי, אליו הוגש ערעור קיבל את הערעור וקבע כי לא הוכח – עובדתית – שהתפקיד של העובדת כרוכה היה שונה מתפקידה כמדריכה או שהוא היה תפקיד ניהולי בפועל – שכן לא היו לעובדת כפיפים ולא נטען כי היא נדרשה לעבודה ניהולית בהיבט כלשהו. **על כן קבע בית הדין הארצי כי לא מדובר בתפקיד ניהולי השולל את התוספת על פי ההסכם הקיבוצי**. בית הדין הדגיש, כי כדי לזכות בתוספת פיצול יש לבצע עבודה בפיצול בפועל.